

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoPr/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723202691
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8723202691.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu osobnyudaj.sk, s.r.o., so sídlom DUETT Business Residence, Námestie osloboditeľov 3/A, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 528 041, právne zastúpený advokátskou kanceláriou MG LEGAL s.r.o., so sídlom Námestie osloboditeľov 3/A, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 549 996, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X, XXX XX C., právne zastúpená IN FORO – AYRUMYAN advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Uhrova 4, 831 01 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, IČO: 51 011 344, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 20Cpr/10/2023-63 zo dňa 02. júna 2023, takto

rozhodol:

I. M e n í uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

II. Stranám sporu náhradu trov prvoinštančného konania n e p r i z á v a.

III. Žalovanej p r i z á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:
„I. Súd nariaďuje toto neodkladné opatrenie:

Žalovaná je povinná zdržať sa akéhokoľvek porušovania článku IV. bod 4.4. pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 24.06.2021 medzi žalobcom a žalovanou na dobu do 31.3.2021.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 2, § 332 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, § 83a zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podaným návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola žalovanej nariadená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek porušovania článku IV. bod 4.4. pracovnej zmluvy zo dňa 24.06.2021 s prísl., teda dodržiavať konkurenčnú doložku. Z návrhu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 24.06.2021 uzatvorená pracovná zmluva, na základe ktorej žalovaná vykonávala pre žalobcu prácu na pozícii zodpovedná osoba s náplňou práce výkonu činnosti zodpovednej osoby v oblasti osobných údajov. Dňa 31.03.2023 bola na základe žiadosti žalovanej uzatvorená medzi stranami dohoda o skončení pracovného pomeru, na základe ktorej došlo dňa

31.03.2023 k ukončeniu pracovného pomeru žalovanej u žalobcu. Zvýraznil, že žalovaná skončila pracovný pomer na vlastnú žiadosť. V návrhu poukázal na to, že konkurenčnou doložkou (čl. IV bod 4.4. pracovnej zmluvy) sa žalovaná zaviazala po skončení pracovného pomeru po dobu 1 roka nevykonávať zárobkovú činnosť, ktorá má k predmetu jeho činnosti konkurenčný charakter. Za obmedzenie výkonu zárobkovej činnosti poskytuje žalovanej peňažnú náhradu v sume 50% priemerného mesačného zárobku žalovanej, a to za každý mesiac trvania tohto záväzku. Napriek poskytovanej peňažnej náhrade, bezprostredne po skončení pracovného pomeru žalovanej boli žalobcovi doručené výpovede štrnástich jeho klientov, na základe ktorých bola ukončená spolupráca medzi nimi. V návrhu poukázal na to, že tieto výpovede boli doručené v priebehu apríla a mája 2023, t.j. bezprostredne po skončení pracovného pomeru žalovanej; ide o výpovede subjektov, ktorých starostlivosť bola v pracovnej náplni žalovanej a je nemysliteľné, že štrnásť rôznych subjektov, medzi ktorými nie je žiadne prepojenie (okrem toho, že boli „v starostlivosti“ žalovanej) pošle v rovnakom čase (po skončení pracovného pomeru žalovanej) výpoveď. Na potvrdenie uvedeného podozrenia žalobca predložil čestné vyhlásenie svojho zamestnanca, ktorý sa s niektorými klientmi spojil a títo mu potvrdili, že idú spolupracovať so žalovanou. Z uvedeného usudzuje, že žalovaná po skončení pracovného pomeru komunikuje s jeho klientmi, týchto aktívne oslovuje a dokonca s nimi koordinuje ukončenie spolupráce so žalobcom. Okrem toho predložil aj elektronickú správu, ktorú zaslala obci Šambron a ktorá je reakciou žalovanej na odsúhlasenie spolupráce s obcou a v zmysle ktorej „ďakuje za spoluprácu a uvádza, že je potrebné ukončiť spoluprácu so spoločnosťou osobnyudaj.sk, s.r.o.“. Súčasťou tejto správy je aj vzorová výpoveď, ktorú pripravila a zaslala žalovaná, pretože po otvorení priloženého súboru (.doc) je zrejmé, že autorom dokumentu je „Juliana“. Rovnako poukázal na to, že žalovaná ako jediný spoločník a konateľ založila obchodnú spoločnosť D. E., pričom uvedená skutočnosť potvrdzuje jej ambíciu vykonávať konkurenčnú činnosť a porušovať konkurenčnú doložku. Mal za to, že žalovaná aktívne oslovuje zákazníkov a týmto svojim konaním porušuje konkurenčnú doložku.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že návrh žalobcu je dôvodný. Z pracovnej zmluvy, výpovedí zmlúv o zabezpečení činnosti zodpovednej osoby a ostatných listín je zrejmé, že žalobca a žalovaná boli účastníkmi pracovnoprávneho vzťahu, pričom v zmysle čl. IV. bod 4.4. pracovnej zmluvy sa žalovaná zaviazala povinnosťou po skončení pracovného pomeru po dobu 1 roka nevykonávať zárobkovú činnosť, ktorá má k predmetu činnosti zamestnávateľa konkurenčný charakter, avšak uvedenú povinnosť nedodržuje, kontaktuje zákazníkov žalobcu, ktorí vo väčšom rozsahu vypovedajú uzatvorené zmluvy so žalobcom a týmto žalovaná následne poskytuje služby totožné so službami poskytovanými žalobcom. Pokiaľ teda nedošlo k dobrovoľnému plneniu záväzku žalovanej, práve neodkladným opatrením je možné upraviť pomery medzi stranami bez ďalšieho zbytočného zaťažovania sporových strán. Nárok žalobcu je nesporný a preukázaný priloženými listinnými dôkazmi. Na základe uvedeného dospel k presvedčeniu, že je na mieste upraviť pomery strán a nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanej nariadi povinnosť zdržať sa akéhokoľvek porušovania čl. IV. bod 4.4., teda do skončenia dohodnutého obdobia platnosti konkurenčnej doložky, nakoľko nariadenie predmetného neodkladného opatrenia bude účinným prostriedkom pre zamedzenie ďalšieho porušovania práv žalobcu. Porušovaním zákazu konkurencie obsiahnutého v pracovnej zmluve žalovaná obchádza účel tohto zákazu, teda nevyužívanie nadobudnutých vedomostí, poznatkov, know-how vo svoj prospech alebo v prospech tretej osoby. Počas trvania pracovného pomeru žalovaná získala prístup k veľkému množstvu dokumentov postupov a informácií, ktoré tvoria predmet obchodného tajomstva žalobcu a jeho know-how. Zároveň mala žalovaná pridelených klientov s ktorými niekoľko rokov aktívne komunikovala pri poskytovaní služieb zo strany žalobcu, pričom s uvedenými klientmi komunikovala a stretávala sa takmer výlučne žalovaná, ktorá nadobudnuté kontakty v súčasnosti zneužíva vo svoj prospech, keď týchto klientov žalobcu oslovuje a snaží sa doceliť ukončenie zmluvy medzi týmito osobami a žalobcom a následne nadviazanie spolupráce s týmito osobami vo svojom mene alebo v mene inej osoby. Nakoľko na základe návrhu a pripojených listinných dôkazov dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, v zmysle citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemusí byť nasledovaný žalobou, tak vydané neodkladné opatrenie môže konzumovať aj vec samú a prostredníctvom jeho účinkov je potom možné dosiahnuť aj trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Je tomu tak aj v tomto prípade, pričom je v záujme oboch strán sporu, aby sa eliminovali akékoľvek ďalšie nedorozumenia a prípadné škody na ujmu žalobcu po dobu dohodnutú v pracovnej zmluve.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil tak, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu v zmysle citovanej právnej úpravy priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

6. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Odvolanie právne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“). Mala za to, že konkurenčná doložka musí byť výhodná pre obe strany, inak je neplatná. Uviedla, že žalobca jej poslal 26,70 Eur/mesiac, aby dodržiavala konkurenčnú doložku, čo odmietla a peniaze poslala žalobcovi naspäť. Aj v ostatných prípadoch mesačných platieb žalobcu, bude konať totožne a predmetné platby bude zasielať obratom naspäť. Mala za to, že informácie, čo sa týka ich charakteru a významu, ktoré nadobudla počas pracovného pomeru so žalobcom sú informáciami z dostupných zákonov, nariadení a smerníc, teda ide o bežne dostupné informácie vo forme všeobecne záväzných legislatívnych aktov, nariadení a smerníc verejnej povahy. Nie je akceptovateľné, aby sa žalobca domáhal konkurenčnej doložky z pracovnej zmluvy, z ktorej odmenu musela vracať naspäť pod hrozbou výpovede a ktorá bola vytvorená len za účelom žalobcovho zvýhodňovania. Uviedla, že v tomto prípade ide o absolútne neprimeranú, nevyváženú podmienku, pretože 26,70 Eur mesačne za obmedzenie výkonu práce s reálnou praxou v oblasti GDPR viac ako 5 rokov, nie je adekvátna odmena. Informácie, s ktorými bežne pracuje sú dostupné v zákonoch a verejnosť sa môže s nimi oboznámiť a najmä akákoľvek osoba sa ich vie naučiť, neprebrala žiadne know-how ani obchodné tajomstvo a nepoužíva žiadne žalobcove dokumenty a ani databázy. Z uvedeného dôvodu sa rozhodla poslať peňažnú náhradu v sume 50% priemerného mesačného zárobku naspäť na účet žalobcu, a tým si splnila povinnosť podľa poslednej vety ustanovenia čl. IV ods. 4.4. pracovnej zmluvy. Teda, ak porušila záväzok z konkurenčnej doložky zaplatila za to, pretože peňažnú náhradu vracia naspäť žalobcovi. Ďalej namietala účelnosť prípadného neodkladného opatrenia, keďže to objektívne ani nie je možné žiadať od nej, a to z dôvodu, že neporušuje žiadne ustanovenia pracovnej zmluvy. Namietala, že toto neodkladné opatrenie nezodpovedá základnému princípu spravodlivosti upraveného v čl. 2 ods. 1 C.s.p. a predstavovalo by zjavné zneužitie práva zo strany žalobcu a jeho vykonanie má šikanózný charakter vo vzťahu k žalovanej. Napriek všetkému, zo žiadnym z uvedených štrnástich klientov, ktorých súd uviedol vo svojom odôvodnení nemá uzatvorenú zmluvu o spolupráci, nenabáda klientov, aby ukončili spoluprácu so žalobcom, len im dala na vedomie, že ukončila pre neho činnosť. Taktiež nemôže ovplyvniť vôľu klientov a ich prípadné rozhodnutie vypovedať zmluvu so žalobcom alebo akokoľvek ovplyvňovať ich obchodnú spoluprácu so žalobcom. Ďalej poukázala na to, že žalobca vykonáva voči všetkým bývalým zamestnancom kroky, ktorými ich chce šikanóznym spôsobom diskvalifikovať z trhu. Vo vzťahu k nej vypisuje listy, že sú voči nej vedené súdne konania o ktorých sama nemá vedomosť a z ktorých ani jedno nie je právoplatne ukončené. Poukázala na to, že toto isté neodkladné opatrenie voči jej bývalému kolegovi bolo doručené aj na Okresný súd Bratislava II. (sp. zn. 66Cpr/5/2023), ktorý takýto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a odvolací súd o podanom odvolaní ešte nerozhodol. Žalobcova domnienka, že si založila obchodnú spoločnosť v ktorej má rovnaký predmet podnikania je neopodstatnená. Tieto predmety činnosti sú najbežnejšími činnosťami, ktoré majú podnikateľské subjekty zapísané v živnostenskom a obchodnom registri. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaná ďalším podaním doplnila dôkaz k podanému odvolaniu, a to uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 7CoPr/7/2023-156 zo dňa 07.06.2023, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 66Csp/5/2023-112 zo dňa 27.04.2023.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje za správne, bez akýchkoľvek väd a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaná poukazovala na neplatnosť dojedanej konkurenčnej doložky, avšak žiaden súd nerozhodol o jej neplatnosti, teda nie je zjavné, z akých dôvodov napadla jej platnosť. Skutočnosť, že žalovaná považuje konkurenčnú doložku za neplatnú, neznamená, že neplatná skutočne je. Sama žalovaná pristúpila k podpisu zmluvy s dojednaným obsahom a za dohodnutých podmienok a nikdy pracovnú zmluvu, ako ani jej súčasť nespochybňovala a nenapádala. Aktuálnu snahu žalovanej tak považuje iba za účelové tvrdenia s cieľom vyhnúť sa záväzkom vyplývajúcim jej z platne dojedanej konkurenčnej doložky. Rovnako sa nestotožnil ani s ďalším argumentom žalovanej, v zmysle ktorej sa počas trvania pracovného pomeru oboznámila výlučne s informáciami, ktoré sú bežne dostupné v zákonoch a akákoľvek osoba sa ich vie naučiť.

Uvedená argumentácia žalovanej je zovšeobecňujúca a nesprávna a bolo by ju možné aplikovať na akúkoľvek činnosť a akékoľvek poznatky z akejkoľvek oblasti, nakoľko akékoľvek informácie sú „naučiteľné“, resp. obsiahnuté v zákonoch, odbornej literatúre alebo vyplývajú z fyzikálnych, chemických a iných zákonov. Ďalej nesúhlasil s názorom žalovanej, že neporušuje žiadne ustanovenia pracovnej zmluvy, pretože prostredníctvom svojho právneho zástupcu predkladá dôkazy, ktoré preukazujú, že žalovaná koná v rozpore s uzatvorenou konkurenčnou doložkou. Žalovaná uviedla, že nenabáda jeho klientov, aby s ním ukončili spoluprácu, len im dáva na vedomie, že ukončila činnosť pre neho, sama však predložila ako dôkaz – ňou napísaný email, kde uvádza, že ostáva v tomto sektore (GDPR) a v prípade akejkoľvek potreby je klientom k dispozícii. Uvedený email, ktorý žalovaná adresovala všetkým klientom, ktorých mala žalovaná na starostlivosti jednoznačne preukazuje, že žalovaná porušuje konkurenčnú doložku uzatvorenú žalobcom. Je irelevantné, či žalovaná nabáda alebo nenabáda jeho klientov, aby s ním ukončili činnosť a aby spolupracovali s ňou, pretože uvedené tvrdenie je pre posúdenie porušovania alebo neporušovania konkurenčnej doložky nepodstatné. Dôležitý je fakt, že žalovaná v rozpore s uzatvorenou konkurenčnou doložkou vykonáva činnosť v oblasti ochrany osobných údajov, bez ohľadu na to, či túto činnosť vykonáva pre klientov, resp. pre bývalých klientov žalobcu alebo pre tretie osoby. S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a zároveň, aby mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalovaná sa k podanému vyjadreniu žalovaného nevyjadрила.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

12. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Odvolací súd dospel k záveru o naplnení tejto odvolacej námietky, a to vo vzťahu k nedostatočnému osvedčeniu predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Aj táto odvolacia námietka bola naplnená, keďže súd prvej inštancie síce aplikoval na predmetný prípad správny právny predpis, ale tento nesprávne interpretoval.

14. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to: (i) ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo (ii) ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je taktiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Navyše, pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je potrebné vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

15. Pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. Zmyslom neodkladného opatrenia je tak poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Musí sa prihliadať na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada. Na druhej strane sa tiež musí prihliadať na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, aj keď táto ochrana nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojim rozhodnutím nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Ide len o skúmanie splnenia podmienok potreby bezodkladnosti vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. pravdepodobnosti ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenosť jej práva, avšak musí predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo alebo ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

18. Žalobca sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovanej zdržať sa porušovania konkurenčnej doložky, a to do 31.03.2024, pričom potrebu bezodkladnej úpravy pomerov odôvodňoval najmä tým, že žalovaná porušuje zákaz konkurencie, ktorý bol dojednaný v článku IV. bod 4.4. pracovnej zmluvy tak, že vykonáva činnosť v oblasti ochrany osobných údajov, oslovuje klientov žalobcu a ponúka im svoje služby. Uvedené tvrdenia žalobcu mal súd prvej inštancie za dostatočne osvedčené, a to jednak na základe predloženej pracovnej zmluvy a listín preukazujúcich kontaktovanie klientov žalobcu zo strany žalovanej, výpoveďami zmlúv klientov žalobcu a predmetom podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti D. E., ktorej konateľkou je žalovaná. Odvolací súd mal rovnako za osvedčené, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená

pracovná zmluva, ktorej súčasťou bola v čl. IV. bod 4.4. konkurenčná doložka, ktorou sa žalovaná zaviazala po skončení pracovného pomeru po dobu 1 roka nevykonávať zárobkovú činnosť, ktorá má k predmetu činnosti žalobcu konkurenčný charakter, za čo sa žalobca zaviazal pravidelne mesačne uhrádzať dohodnutú sumu za obmedzenie výkonu činnosti žalovanej. Na strane druhej, odvolací súd sa však nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie o splnení zákonom stanovených predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Ako bolo už uvedené vyššie, v bode 14. a 15. tohto odôvodnenia, pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné osvedčiť potrebu bezodkladnej (naliehavej) úpravy pomerov bez ktorej by bolo právo strany sporu ohrozené, resp. by hrozilo nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. V predmetnom prípade bolo úlohou žalobcu preukázať, že po skončení pracovného pomeru so žalovanou, táto vykonáva činnosť zhodnú s predmetom činnosti žalobcu. Žalobca v podanom návrhu poukazoval v prvom rade na doručenie výpovedí jeho štrnástich klientov, ktorými tak bola ukončená vzájomná spolupráca. Tu však odvolací súd poukazuje na to, že žalobcom predložené výpovede jeho klientov neobsahovali dôvod výpovede, resp. odkazovali na výpoveď zmluvy v zmysle spôsobu dohodnutého v zmluvách, ktoré boli medzi žalobcom a klientmi uzatvorené. Pokiaľ žalobca tvrdil, že dôvodom vypovedania zmlúv bola činnosť žalovanej, ktorá mala pripraviť aj vzorové výpovede, tieto tvrdenia ničím neosvedčil. Tak predložené čestné vyhlásenie, ako ani vzorová výpoveď, ktorej autorkou má byť žalovaná neosvedčujú, kedy mala žalovaná osloviť klientov a ani, či klienti tento návrh reflektovali. Rovnako ani z predložených emailov v ktorých žalovaná informovala klientov o skončení pracovného pomeru so žalobcom a ktorými zároveň poďakovala za spoluprácu nie je osvedčené, že žalovaná oslovila klientov na ďalšiu spoluprácu, resp. aby ich presviedčala na zaslanie výpovede žalobcovi. Skutočnosť, že klienti ukončili spoluprácu so žalobcom výpoveďami bolo ich právom (v zmysle zmluvy), pričom žalobca nie je jediným poskytovateľom služieb v oblasti GDPR, čo taktiež nemôže osvedčovať porušenie konkurenčnej doložky žalovanou. Zároveň je potrebné poukázať na to, že ak žalobca tvrdil, že výpoveďami jeho štrnástich klientov už došlo k porušeniu konkurenčnej doložky, ani nariadením neodkladného opatrenia by nebolo možné dosiahnuť navrátenie do pôvodného stavu, pretože neodkladné opatrenie smeruje vždy len do budúcnosti, t.j. upravuje pomery v budúcnosti, nie v minulosti.

20. K predmetu činnosti obchodnej spoločnosti D. E., odvolací súd uvádza, že ani uvedené neosvedčuje, že žalovaná podniká v predmete činnosti žalobcu, preto námietky žalovanej v tomto smere vyhodnotil ako dôvodné. Žalobca argumentoval, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je činnosť poskytovaná v oblasti ochrany osobných údajov (GDPR), školení a prednášok v oblasti kybernetickej bezpečnosti, čo podporil len printscreenom jeho webovej stránky, avšak z výpisu z Obchodného registra žalobcu uvedený predmet podnikania nevyplýva. Žalobca má ako predmet podnikateľskej činnosti v Obchodnom registri zapísané všeobecné činnosti, ktoré osobitne nereflektujú činnosti a služby poskytované v oblasti GDPR, rovnako ako obchodná spoločnosť D. E.. Z uvedených skutočností nemožno vyvodiť, že žalovaná vykonáva takú zárobkovú činnosť, ktorá je zhodná s predmetom činnosti žalobcu. Naviac, odvolací súd poukazuje na to, že z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že žalovaná bola konateľkou obchodnej spoločnosti D. E. do 20.06.2023, a teda od 21.06.2023 žalovaná už nie je konateľkou tejto obchodnej spoločnosti a ani v nej nevykonáva inú funkciu.

21. Odvolací súd záverom poukazuje na to, že žalobca má k dispozícii iné a efektívnejšie prostriedky na ochranu svojho práva, ktoré môže uplatniť v súdnom konaní v rámci ktorého bude vykonané riadne dokazovanie a nielen osvedčovanie, ako v predmetnom prípade.

22. Na základe vyššie uvedeného tak možno konštatovať, že žalobca v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, teda súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie,

23. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 388 C.s.p. zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

24. O trovách prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý, teda žalobca

nebol úspešný a úspešnej žalovanej nevznikli žiadne trovy prvoinštančného konania, preto stranám sporu nebola priznaná náhrada trov prvoinštančného konania.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnej žalovanej v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).